

Hoe Europa groot en rijk werd

Jan Bauwens - Serskamp - 2020

De plundering van de zwarten en de roodhuiden

Volgens de Conventie van de Volkerenbond uit 1926 is een slaaf sociaal gezien dood en dus geen mens doch een eigendom. Inzake slavernij wordt altijd geweld gebruikt, anders zouden slaven vluchten naar hun vrijheid. Een bijzondere vorm van slavernij is de schuldslavernij waarbij schulden (vaak eindeloos) afgelost worden door werk. Omdat slaven geen mensen zijn en dus geen mensenrechten hebben, is dwangarbeid eigen aan slavernij.

Een bron van slavernij is de oorlog waar krijgsgevangenen worden gemaakt wiens leven gespaard wordt in ruil voor slavernij en een andere bron is de armoede die mensen dwingt om zichzelf of hun arbeid te verkopen teneinde in leven te kunnen blijven; in de beide gevallen worden mensen minderwaardig aan de overwinnaar en de rijke: *"De overwinnaar en de rijke ervaren meer waarde dan de andere partij: ze hebben een onoverbrugbaar sociaal leiderschap verworven. De ervaring van ongelijkheid, van triomfantelijke superioriteit, is de basis van alle menselijke onvrijheid. De ultieme vernedering van een verslagen persoon - afgezien van hem ter dood te veroordelen - is hem tot een ding te reduceren."*¹

De geschiedenis van de slavernij begint waar men dit onrecht aanvaardt of moet aanvaarden omdat verzet van de zwakkere met geweld de kop wordt ingedrukt. Er bestaat namelijk een minachting voor zwakkeren zonder welke slavernij ondenkbaar zou zijn.²

1 Dick Harrison, *De geschiedenis van de slavernij van Mesopotamië tot moderne mensenhandel*, Uitgeverij Omniboek, Utrecht 2019. (Oorspr.: *Slaveriets historia*, Historiska Media, Zweden 2015), p. 43.

2 In [*Slavernij was er altijd en overal*](#) - zijn bespreking van Dick Andersons boek - vat Bart Funnekotte het als volgt samen: *"Minachting. Dat is de basis voor elke vorm van slavernij. Aldus slavernij-onderzoeker Dick Harrison. „Het is het dédain van de winner voor de loser. Als je een ander mens zijn vrijheid wilt ontnemen, moet je hem verafschuwen, én die afschuw rechtvaardigen en institutionaliseren. Dat doe je door te zeggen dat die persoon zijn*

Slavernij is van alle tijden en culturen: in een lijvig boek over de geschiedenis van de slavernij begint de Zweedse professor Harrison met de prehistorie en de oudheid en hij gaat door tot in onze eeuw. Slavernij werd gezien als een natuurlijk gegeven en zelfs het christendom heeft geen kritiek geleverd op het bestaan van de slavernij: *"De kerkslaven waren zo talrijk dat een synode bepaalde dat elke parochiekerk minstens honderd slaven moest hebben, anders was de kerk niet belangrijk genoeg om een eigen priester te krijgen."*³ Maar ongeëvenaard in de geschiedenis was de trans-Atlantische slavenhandel die zich voltrok gedurende drie eeuwen.

In 1492 ontdekte Columbus Amerika en met het *requerimento* - een bevelschrift van de paus - werd van de autochtone bevolking - de 'Indianen' - geëist zich over te geven, wat inhield dat men zich liet dopen en onderdaan werd van de Spaanse vorst - op straffe van verslaving of dood. Echter, alras kwam vrijwel de ganse autochtone bevolking van Amerika om door ziekten die de Europese veroveraars - de *conquistadores* - meebrachten en waartegen de inboorlingen geen immuniteit hadden. De Spanjaarden vonden in de zogenaamde 'Nieuwe Wereld' landbouwgrond voor de teelt van vooral suikerriet maar zij misten nu de mankracht om de grond te bewerken en daarom gooiden ze het op een akkoord met de Portugezen: zoals de Spanjaarden onder het voorwendsel de wereld tot het christendom te gaan bekeren, Amerika onderwierpen, zo engageerde Portugal zich met de verovering van Afrika en de Portugezen kochten van de koningen van de Afrikaanse landen slaven die zij met hun vloot naar Amerika transporteerden om daar op de plantages te gaan werken.⁴ De afgewerkte producten werden dan naar Europa gevaren en aldus bestond er een verkeersdriehoek over de Atlantische Oceaan: ambachtelijke producten reisden van Europa naar Afrika, slaven werden van Afrika naar Amerika gebracht en suiker van Amerika naar Europa - waar het geraffineerd

lot aan zichzelf te wijten heeft, bijvoorbeeld omdat hij een oorlog heeft verloren, of arm is. Alleen als je op zo'n manier een psychologische barrière opricht tussen jou en de ander, kan slavernij bestaan." (Zie: <https://www.nrc.nl/nieuws/2019/10/18/slavernij-was-er-altijd-en-overal-a3977235>)

3 Dick Harrison, *o.c.*, p. 103.

4 Pas later ontdekten de Portugezen Brazilië, het enige Amerikaanse land dat niet door de Spanjaarden gekoloniseerd was.

werd: "*De Atlantische Oceaan, vroeger weinig meer dan een groot, koud, met water gevuld graf tussen de Oude en de Nieuwe wereld, werd in de zeventiende eeuw het toneel van een van de beruchtste en winstgevendste handelsactiviteiten van alle tijden*".⁵

Hier moet worden aan toegevoegd dat de grootscheepse slavenhandel van Afrika naar Amerika, waarbij miljoenen mensen als werkdieren verkocht werden, aanvankelijk onmogelijk zou geweest zijn indien de koningen van de Afrikaanse landen hun mensen niet aan de Portugese slavenhandelaars verkochten. Toen echter de Afrikaanse koningen hoge belastingen gingen heffen, verhuisden de Portugezen hun handel en de meest rendabele havens voor slavenexport werden de in 1576 gestichte handelspost Sao Paulo de Luanda (in het huidige Angola), in 1617 gevolgd door Sao Filipe de Benguela.⁶

Nog wat betreft de trans-Atlantische slavenhandel volgden in het spoor van de Portugezen en de Spanjaarden, de Hollanders die, met hun Oost-Indische Compagnie uit 1602 al specerijen verscheepten: met een nederzetting in 1612 in Mori aan de Afrikaanse Goudkust hadden zij het eerst op goud gemunt maar alras volgde in 1621 de West-Indische Compagnie (heropgericht in 1674) voor een volleerde slavenhandel, in de periode tussen 1658 en 1729 goed voor de verhandeling van 97.000 slaven. Ook de Britten (met onder meer in 1624 hun kolonie in Saint Christopher of Saint Kitts, in Barbados en in 1655 in Jamaica) betraden het toneel en bij gebrek aan slaven lokten zij arme landbouwers naar hun plantages in Barbados die daar eerst jarenlang gratis moesten werken om hun overtocht te kunnen betalen, zodat zij op die manier slaven werden - 46.000 in 1685. Ook Frankrijk werkte met slaven en Franse nederzettingen waren Nevis, Montserrat, Antigua, Saint-Martin, Guadeloupe, Martinique en Saint-Domingue (Haïti). Maar het waren de Britten die van op hun oninneembaar eiland met hun vloot allen overtroefden: in het *British Empire* ging de

5 Dick Harrison, *o.c.*, p. 242.

6 Dick Harrison, *o.c.*, p. 242.

zon nooit onder en tussen 1701 en 1800 vervoerden de Britten 2.460.000 Afrikaanse slaven. De Portugezen werden verdrongen naar de tweede plaats met een Afrikaanse slavenexport van 1.888.000 'stuks'. In de achttiende eeuw kwam de slavenhandel dan in handen van particulieren.⁷

Hoe was de werkelijkheid voor de slaven? Zij werden buit gemaakt in een jacht van een machtige Afrikaanse koning die hen geboeid in karavanen of in kano's naar de kust bracht waar zij verkocht werden en ingescheept. De ongelukkigen wisten niet wat hen te wachten stond, zij zagen voor het eerst blanken, ze verstonden hun talen niet, zij zagen voor het eerst de wijde oceaan. Zij panikeerden wanneer het schip van wal stak want *"de wijdverspreide perceptie was dat Europeanen zeewezens waren, kannibalen uit het Land van de Doden. Het gerucht ging dat het leer van hun zwarte schoenen de huid was van dode en opgegeten Afrikanen. (...) De meeste opstanden op de schepen (...) vonden plaats in deze fase van de overtocht"*⁸

Maar die paniek was heel terecht: de slaven leden erg onder dorst, stank en wreedheid en tot een derde van de slaven stierven aan dysenterie, pokken en scheurbuik.⁹ Wat betreft de wreedheid: bekend is het tragische lot van het op 1 januari 1738 in een storm bij Oost-Suriname vergane Hollandse schip *Leusden*: *"Zich er goed van bewust dat er niet genoeg reddingsboeien waren voor iedereen aan boord, hield de bemanning de luiken stevig op slot en liet de slaven verdrinken (...). Van de oorspronkelijk 716 slaven die op 19 november de kust van Afrika verlieten, waren er [nog] slechts 14 in leven"*. En nu komt het: *"Dezen hebben, net als de 73 overlevenden van de bemanning, op 4 januari Paramaribo bereikt, waarna ze volgens plan werden verkocht"*!¹⁰

De wreedaardigste handel ooit

7 Dick Harrison, o.c., p. 255v. Omstreeks 1850 had zendeling Sigismund Koelle 177 interviews met vrijgelaten mannelijke slaven zodat historici goed geïnformeerd zijn over hun lot.

8 Dick Harrison, o.c., p. 280.

9 Dick Harrison, o.c., p. 278-279.

10 Dick Harrison, o.c., p. 281.

Meer dan vier eeuwen lang heeft zich de meest wreedaardige uitbuiting uit de hele geschiedenis voltrokken over de Atlantische oceaan tussen de continenten, een uitbuiting van mensen door mensen met meer dan tien miljoen slachtoffers en kennelijk in een volstrekte afwezigheid van ook maar een greintje menselijkheid of geweten, meer nog: een wreedheid onder initiatief en toezicht van de zelfverklaarde vertegenwoordiger van God zelf op aarde: de paus. Een uitbuiting waaraan het Westen zijn exuberante rijkdom nog steeds dankt, want in enigszins verdoken vormen gaat de slavernij vandaag gewoon door.

Zoals gezegd begon het met de ontdekking van Amerika door Christoffel Columbus, een Genuëes die ook thuis was in Portugal en Spanje en die voer onder Spaanse vlag. Tot zijn dood heeft hij geloofd Azië ontdekt te hebben maar het ging om de Amerikaanse continenten en direct zag het Westen brood in de 'Nieuwe Wereld': paus Adrianus VI stuurde in 1513 een brief naar de 'Indianen' (het beruchte 'requerimento') waarin hij duidelijk maakte dat hij het goddelijke gezag was op aarde en dat zij hem bijgevolg gehoorzaamheid verschuldigd waren. Zij moesten zich laten dopen en onderdaan worden van de Spaanse vorst, op straffe van verslaving en dood.

Het opzet was om de hele bevolking van

Intermezzo 1

De media berichten dat Melania Trump de lichtjes van haar kerstboom heeft opgestoken - of beter: de duizenden lichtjes van haar tientallen kerstbomen - terwijl haar echtgenoot die dankzij de macht van het gouden kalf de wereld leidt - of misleidt - de vluchtelingen het land uit jaagt. Weten de Trumpen dan niet dat het Kerstfeest het feest is van de vluchtelingen die nergens onderdak vinden of varen Trump en zijn gade elk een andere koers? Of is het vandaag inderdaad zo ver gekomen dat alle dingen van hun inhoud zijn ontdaan en dat wij alleen nog te maken hebben met oppervlakkige verschijningen, uitzichten, spookbeelden die opkomen en weer vergaan, sferen zonder ook maar de minste betekenis zoals de warrige emoties die worden geconsumeerd bij de inname van allerlei medicijnen of drugs?

Voor de laatst genoemde verklaring valt wel wat te zeggen, gezien het quasi eindeloze bedrog waarin de wereld wordt gedrenkt bij de aanvang van 2020. Moordenaars van journalisten die het nog aandurven om de waarheid te schrijven, worden door de huidige wereldleiders beschermd. Afzichtelijke neoliberalen die hun slogans van "het zal onze tijd wel duren" met mooie praatjes verkappen, beledigen kinderen die zich genoopt weten tot verzet omdat zij nog voor hun volwassenheid in het vuilnis van de rijken zullen stikken. En de tijd dat er nog uilenspiegels, artiesten en filosofen waren om die wantoestanden aan de kaak te stellen, ligt allang in de mist van een ver verleden want zoals iedereen weet produceren dictators hun eigen 'kritiek'.

"In alle bescheidenheid ben ik van mening", zo vangen zij met spreken aan en geen mens kan hen er nog van beschuldigen dat zij zo onbescheiden zijn om hun ongevraagde mening op te dringen - wat zij overigens doen via opgekochte kanalen waartoe eerlijke en derhalve arme mensen de toegang missen. Zo vindt men hier te lande bij de aanvang van 2020 in alle prullenmagazijnen waar schaduwen van mensen rondlopen op zoek naar cadeautjes voor de kerst, de dikke boeken van de naar zijn eigen zeggen "grootste denker van deze tijd", Yuval Noah Harari. Boeken die luisteren naar ronkende titels zoals *Homo Deus*, *Sapiens* en *21 lessen voor de 21ste eeuw* waarin de 'futuroloog' al na enkele bladzijden de wenkbrauwen doet fronsen. Meer dan tweeduizend jaar geleden werd Socrates voor het spreken van de waarheid ter dood veroordeeld maar vandaag krijgen de Socratessen (die er ongetwijfeld in overvloed zijn) zelfs geen kans meer om uit te kijken naar een heldendood omdat hun plaats werd ingenomen door flink betaalde leugenaars van het heersende neoliberale regime dat onze wereld in sneltempo naar de afgrond drijft. In de joodse krant *Haaretz* noemt de eminente filosofieprofessor Danny Gutwein van de universiteit van Haifa, Harari de huisideoloog van de neoliberale elite (1) en in *Liberation* klinkt het als volgt: "*Pour l'historien Dany Gutwein, sous couvert d'apolitisme, la «mythologie» émanant des best-sellers de l'auteur israélien [Harari] légitime en réalité les règles néolibérales et les élites de la Silicon Valley.*" (2) En wij weten allen heel goed dat Silicon Valley, die goudmijn van de allernieuwste technologie, gesponsord wordt door olieleveranciers die er hun hand niet voor omdraaien om wie de waarheid vertellen ook letterlijk in mootjes te hakken.

De geschiedenis wordt verdraaid, het toekomstoptimisme is een groteske leugen, de gangbare economie maakt de wereld kapot en de huidige welvaart is geen product van arbeid en vernuft doch het bittere loon van wreedheid, onmenselijkheid en slavenhandel. Wij weten hoe de zogenaamde 'Nieuwe Wereld' groot en rijk werd én onleefbaar en die geschiedenis moet verteld worden, ook als daar geen oren meer naar zijn. Het verhaal immers zal de oren scheppen, precies zoals het licht ooit huidcellen omvormde tot ogen.

(1) <https://www.haaretz.com/us-news/MAGAZINE-how-yuval-noah-harari-became-the-pet-ideologist-of-the-liberal-elites-1.6673776>

(2) https://www.liberation.fr/debats/2019/03/20/dany-gutwein-dans-le-monde-intellectuel-harari-est-l-anti-piketty_1716408

roodhuiden te laten werken op aldaar aan te leggen plantages van vooral suikerriet. Toen de inheemsen verzet boden, dreigden zij allemaal te worden uitgemoord, edoch de meesten van hen stierven binnen de kortste keren ingevolge westerse ziektes waartegen zij geen weerstand hadden. De plantages van de Spanjaarden geraakten bijna onbemand en daarom deden zij een beroep op de Portugezen die handel dreven aan de Afrikaanse kustgebieden. Daar kochten de Portugezen slaven van de grote Afrikaanse koningen die jacht maakten op hun eigen volk en zij transporteerden hen met zeilschepen naar Amerika. De slaven werden betaald met geweren. De vloot reisde aldus in driehoeksvorm: van Europa naar Afrika geladen met geweren, van Afrika naar Amerika geladen met slaven en van Amerika naar Europa geladen met suiker.

Na Spanje en Portugal gingen ook Frankrijk, Engeland, Nederland en de Scandinaviërs in slaven (maar ook in specerijen, ivoor en goud) handelen en de tol aan menselijk leed en aan mensenlevens was enorm: vele slaven stierven nog voor zij inscheepten en soms meer dan de helft van hen kwamen om op zee ingevolge dorst, scheurbuik, besmettelijke ziekten en wreedheden. In zijn *Transformations in Slavery* geeft Paul E. Lovejoy de cijfers inzake de Trans-Atlantische slavenhandel: tussen 1450 en 1900 werden 11.313.000 zwarten, door hun eigen Afrikaanse koningen buit gemaakt en verkocht, als slaven naar Amerika verscheept. En het was niet een of andere mentaliteitsverandering die hieraan een einde dreigde te maken, maar de slavenopstanden zelf.

De Afrikaanse koningen moesten contractueel, in ruil voor geweren, jaarlijks vele tienduizenden slaven leverden voor het transport naar de Amerikaanse plantages omdat de slaven al binnen de paar jaar crepeerden en vervangen moesten worden en het Afrikaanse binnenland geraakte ontvolkt. In tegenstelling tot de slaven uit de oudheid, die een relatief comfortabel leven leidden en vaak ook in hoge functies werkzaam waren en gezag droegen, werden in dit tijdperk de slaven als verwaarloosde dieren behandeld: zij werden veracht.

Congo was een grote leverancier van slaven en sprak zich uiteindelijk tegen de slavenhandel uit maar de Portugese koning antwoordde leugenachtig dat Congo daar wel moest mee doorgaan omdat het niets anders te verkopen had. Uiteindelijk viel Congo uiteen en het is toen dat de charismatische hervormster Beatrix Kimpa Vita opstond: *"Ze verklaarde zich geïnspireerd door Sint-Antonius en werd krachtig gesteund door Congolese boeren, die haar prezen als heerser in een herbouwd Sao Salvador. De poging eindigde in een tragedie. Als een Afrikaanse Jeanne d' Arc eindigde Beatrix in 1706 op de brandstapel."*¹¹

Maar de grootste wreedheden speelden zich af op de suikerrietplantages, en dan vooral in Jamaica, waar men de afgedankte slaven, vastgebonden op een plank, in de ravijn wierp. Zoals in de latere concentratiekampen en dat alles naar het voorbeeld van het kleed van Christus, toont zich de meedogenloosheid in het hergebruik van de kleren van de ongelukkigen, getuige dit slavenlied:

Breng hem naar de geul! Breng hem naar de geul!
Maar breng de kleren en de plank terug.
O! Meester, meester! Ik nog niet dood!
Breng hem naar de geul! Breng hem naar de geul!
*Draag hem weg!*¹²

Haïti, wereldproducent onder dwang van suiker en koffie

Het *racisme* heeft deels religieuze wortels ("mensen met een zwarte huid hebben geen ziel"; "wij zijn het uitverkoren volk"...) maar is vaak een *gevolg van de slavernij*: racisme en slavernij zijn *elkaars* oorzaak en gevolg en vandaar is het niet alleen zo dat de Afrikaanse slavernij wordt goedgepraat met het argument dat zwarten minderwaardig zijn maar, andersom, worden zwarten door blanken als minderwaardig beschouwd precies *omdat* zij hun slaven zijn. En soms zijn inzake racisme zowel religie als slavernij in het geding, zoals in het *requerimento* van paus Adrianus VI: hij eist de onderwerping van de Indianen én omdat hij zich als zelf-

¹¹ Dick Harrison, *o.c.*, p. 309.

¹² Dick Harrison, *o.c.*, p. 326.

verklaard goddelijk vertegenwoordiger meer waard acht dan hen, én omdat zij Spaanse oorlogsbuit zijn. Weliswaar werkt de beschaving het recht van de sterkste tegen maar het blijft jammer genoeg vaak de regel dat mensen neerkijken op hun zwakkere soortgenoten: "[Het grootschalig gebruik van slavenarbeid (op Jamaica, "een van de grootste en meest authentieke slavengemeenschappen die ooit hebben bestaan"¹³)] kleurde de hele cultuur en legde de basis voor sociale ongelijkheid en racistische overtuigingen, die ook tegenwoordig nog wijdverspreid zijn".¹⁴

Het is niet overbodig om iets te zeggen over de concrete leefomstandigheden van de slaven teneinde een beeld te krijgen van de menselijke wreedheid en het kennelijk volstrekte onvermogen tot empathie bij de uitbuiters - alles werd overigens minutieus opgetekend. Op een suikerplantage waar zowat 80 slaven werkten, stonden een kasteeltje waar de blanke oversten verbleven, de barakken voor de slaven, de pakhuizen en de molen. Het werk in de molen, waar het suikerriet geplet werd en verhit voor de productie van *muscovado* (ruwe suiker), melasse en rum, was het zwaarst en eiste de meeste mensenlevens. In het seizoen werd dag en nacht gewerkt en kregen de slaven niet meer dan vier uur slaap per etmaal. "[Het werk bij de molen] was zo gevaarlijk dat als - door slaperigheid of door onvoorzichtigheid - een uiteinde van een vinger tussen de palen blijft steken, de rest van het lichaam onvermijdelijk volgt. Om dit te voorkomen, heeft de volgende neger altijd een kleine bijl klaar om zijn arm af te hakken, in het geval van een dergelijk ongeluk".¹⁵ Volgens de codex van Barbados uit 1661 "moesten de zwarten worden beschouwd als gevaarlijke heidenen. De eigenaar had geen onbeperkte macht over hen, maar bijna. Hij mocht de slaaf naar eigen goeddunken straffen en ontsnapte zelf aan straf als hij hem per ongeluk mishandelde of doodde. In het geval een slaaf werd betrapt, bijvoorbeeld omdat hij stal, vluchtte of een vluchteling verborg, was de straf hard, inclusief zweepsla-

13 Dick Harrison, o.c., p. 325.

14 Dick Harrison, o.c., p. 327.

15 Dick Harrison, o.c., p. 332.

gen of brandmerking".¹⁶ In Jamaica waar begin achttiende eeuw slechts zevenhonderd blanken woonden maar in 1768 al zeventienduizend, liep tegen 1775 het aantal slaven op tot 350.000. Slavenkinderen gingen al vanaf de leeftijd van 3 à 4 jaar aan het werk en ook oude slaven moesten aan de slag blijven. De eigenaars van de plantages verbleven meestal in Engeland. Ook op de Franse kolonie Saint-Domingue (het huidige Haïti) was de toestand onmenselijk. Haïti leverde 40 pct. van alle suiker en 50 pct. van alle koffie in de wereld. In 1731 tekende een bezoeker op dat de slaven dom en volgzzaam waren, niet in staat om voor zichzelf te zorgen: *"Sommigen (...) kunnen niet tot meer dan drie tellen en het gebed van de Heer niet leren. Ze bedenken nooit iets uit zichzelf, en het verleden is voor hen even onbekend als de toekomst. Het zijn machines (...)"*¹⁷

Slavenopstanden, abolitionisme en de terugkeer van de slavernij

In 1685 vaardigde Lodewijk XIV een 'Code noir' uit maar die werd niet nageleefd, de plantage-eigenaren deden hun zin met de slaven en zo kwamen er aan het einde van de achttiende eeuw slavenopstanden, mede door het abolitionisme, geïnspireerd door de baptisten en de methodisten. Tegen 1804 was de slavernij in

Nieuwjaarsintermezzo: de slavenfabriek van 2020

Trump bouwt een muur (trouwens samen met Orban en de hele EU) en zogenaamde kritische stemmen roepen: "Maar laat de vluchtelingen toch binnen!" Echter, op den duur ziet men niet meer dat de promotie van deze kritiek de eigenlijke reden voor de bouw van een muur verkapt. Politici doen er wel hun profijt mee om het als zodanig voor te stellen maar het is verre van de bedoeling om met een muur de vluchtelingen uit het land te houden. Trouwens, muur of geen muur, mensen met honger komen sowieso het land binnen en alle grenzen bewaken is gewoon praktisch onmogelijk. De bedoeling van de muur is niet om vluchtelingen tegen te houden. De bedoeling van de muur is de productie van slaven.

Hoezo?

Stel eens dat men buitenlanders binnen laat en dat men hen onmiddellijk en zonder meer legaliseert: zij gaan aan het werk zoals ieder ander en zij hebben dezelfde rechten en plichten als de inboorlingen. Edoch, precies dat willen extreem-rechtse politici vermijden. Zij willen namelijk niet dat nieuwkomers dezelfde rechten hebben als zichzelf: zij willen dat de nieuwkomers hun slaven zijn. Maar er is een probleem.

Hoe spelen zij dat klaar in de eenentwintigste eeuw, 161 jaar na de ter dood veroordeling van John Brown en zowat 150 jaar na het verbod op slavernij?

Het antwoord is even simpel als bedrieglijk: de slavenfabriek van vandaag is gewoon een muur.

De muur staat symbool voor het verbod aan buitenlanders om het land in te komen. Een louter symbool omdat mensen met honger zich uiteraard niet laten afschrikken door een muur. Zij komen sowieso het land in maar dan wel *illegaal* en precies dat was de bedoeling: de muur zorgt voor de gegarandeerde import van illegalen.

Maar wat zijn dat illegalen?

Illegalen zijn mensen zoals u en ik, alleen hebben zij geen rechten zoals u en ik. Als u en ik gaan werken, dan kunnen wij een minimumloon eisen, invaliditeitsverzekering, een inkomen bij verlies van werk en pensioen, kindergeld en nog andere zorg. Mensen zonder rechten kunnen dat *niet*. De bouw van een muur zorgt er dus voor dat in een land waar sociale zekerheid toegezegd iedereen beschermt tegen uitbuiting, de uitbuiting alsnog ongehinderd kan doorgaan, precies zoals 150 jaar geleden. Uiteraard niet door de sociale zekerheid af te schaffen want dat is onmogelijk. Het gebeurt via een sluwe omweg. Er worden namelijk mensen gefabriceerd die geen recht hebben op sociale bescherming: slaven. De fabricatie van slaven gebeurt simpelweg door de bouw van een muur.

De muur zorgt ervoor dat het land bevolkt wordt met mensen die wel honger hebben en die dus moeten eten en dus werken, maar die helemaal geen rechten hebben. Waar een fabriek voor de aanmaak van 'machines' (zoals de slaven van weleer vaker werden genoemd), behalve een muur bijvoorbeeld ook een dak nodig heeft en wat niet nog allemaal, volstaat voor de fabricatie van een slavenfabriek een simpele muur.

Hoeveel illegalen bevinden zich in het vrije westen? Hoeveel bedrijven werken met onderaannemers en werknemers die niet over de nodige papieren beschikken en die toegezegd niet bestaan? Wie zorgt ervoor dat de "geen geld is om controleurs te betalen" op het terrein? Waarom organiseren allerlei ministers zogenaamde etentjes voor bedrijfsleiders die dan een enveloppe meebrengen voor de excellentie in kwestie? Was het niet Jo Lernout die na de gemene streek die met zijn bedrijf werd uitgehaald de anekdote opdiste van het enveloppe ter bekostiging van het etentje met de minister? Niet de minister werd veroordeeld voor corruptie maar de 'verrader' van het systeem. Hoe kan het ook anders, het gaat immers om een bijzonder machtig systeem. Een systeem dat in staat is om ook nog in 2020 miljoenen slaven te produceren door middel van een simpele muur.

¹⁶ Dick Harrison, *o.c.*, p. 340.

¹⁷ Dick Harrison, *o.c.*, p. 345.

Noord-Amerika afgeschaft, in het Zuiden hield zij nog een tijdlang stand maar vele slaven vluchtten ondanks het gevaar gemarteld, gecastreerd of gedood te worden: deze revolutionairen werden 'marrons' genoemd en zij stichtten eigen gemeenschappen waar zij gewassen teelden en ook smokkelhandel dreven; zij stichtten onder meer San Lorenzo de los Negros (sinds 1932 Yanga geheten (Veracruz)) en Palmares (waarvan de hoofdstad uitgroeide tot de Braziliaanse stad União). Rond 1740 kwamen de slaven in opstand in de Britse kolonie Jamaica waar de Britten de opstandelingen voor zich trachtten te winnen en in 1763 in de Nederlandse kolonie Berbice waar wrede repressies volgden. In Frans-Guyana groeide een gemeenschap van ontsnapte slaven (marrons) en ook daar was de repressie wreed, velen lieten het leven, een van de voormannen werd geradbraakt. In 1730 trachtten de Nederlanders het verzet van de slaven in hun kolonie in Suriname te breken door middel van wrede terreur en martelingen: *"Eén werd opgehangen aan een ijzeren haak die recht tussen zijn ribben werd gestoken. Twee werden aan palen vastgeketend en langzaam verbrand tot de dood. Zes vrouwen werden gemarteld totdat ze de geest gaven en twee meisjes werden onthoofd."*¹⁸ Maar de marrons lieten zich niet afschrikken en streden voort, een halve eeuw lang. In Florida werd de marronsamenleving (Mose) aangemoedigd. In 1739 brak een opstand uit in South Carolina: de slaven stalen geweren, onthoofden hun opzichters, roofden huizen leeg, staken ze in brand, slachtten de gezinnen af en trokken verder als een steeds aangroeiend leger dat de blanken die hun pad kruisten vermoordde. Mose viel in 1763. De Franse Revolutie in 1789 maakte de plantage-eigenaren doodsbang en in 1791 brak opstand uit in Saint-Domingue waar een half miljoen slaven woonden: *"Gewapend met de scherpe messen die ze anders gebruikten om suikerriet te kappen, vielen ze het herenvolk aan en doodden iedereen die ze tegenkwamen. Al snel lagen de plantages in de noordelijke provincies in de as."*¹⁹

18 Dick Harrison, o.c., p. 379.

19 Dick Harrison, o.c., p. 385.

In 1793 werd de slavenhandel verboden, men hoopte dat de bevrijding rust zou brengen maar die hoop bleek ijdel. De slaven wilden naast vrijheid ook macht, ze gingen Saint-Domingue zelf besturen. Maar in 1802 stuurde Napoleon een leger van 23.000 man, versloeg de opstandelingen en wilde de slavernij opnieuw invoeren, wat tot een nieuwe opstand leidde die gewonnen werd door de zwarten: in 1804 werd het eiland de onafhankelijke staat Haïti.

Batavia

Indonesië is een enorme archipel die toentertijd Nederlands Indië heette en waarmee de Nederlanders met hun Vereenigde Oost-Indische Compagnie of VOC handel dreven en het handelscentrum Jayakarta werd Batavia gedoopt omdat de Bataven een Germaans volk waren dat in de prehistorie in Nederland had gewoond. Batavia werd een grote slavenmaatschappij met aanvankelijk ketting-slaven (slaaf gemaakt door straf) en arbeidsslaven (geïmporteerd uit India en Birma).²⁰ De Nederlanders behandelden hun slaven met wreedheid, onder meer beschreven in Multatuli's *Max Havelaar*.²¹ Bekend is de tragische liefdesgeschiedenis van Saïdjah en Adinda, in het zeventiende hoofdstuk, dat als volgt begint:

*"Saïdjah's vader had een buffel, waarmede hij zijn veld bewerkte. Toen deze buffel hem was afgenomen door het distriktshoofd van Parang-Koedjang, was hij zeer bedroefd, en sprak geen woord, vele dagen lang."*²²

Naast slaven waren er de vaak efficiëntere 'dwangarbeiders': zij waren vrij maar moesten zwaar werk doen voor de kost. Waar de islam heerste, behoorde de sharia de moslims ervoor dat zij verkocht en verscheept werden.

Ook in Kaapstad (Zuid-Afrika) waar de Nederlanders arriveerden in 1652, deden zij aan slavenhandel: omdat de streek dun bevolkt was voerden zij er Afrikaanse slaven in uit Guinee, Angola en Madagaskar. Uit vrees voor opstanden werden de slaven er onder-

²⁰ Dick Harrison, *o.c.*, p. 389.

²¹ Zie: https://nl.wikipedia.org/wiki/Eduard_Douwes_Dekker

²² Zie: <http://www.gutenberg.org/cache/epub/11024/pg11024.html>

drukt, opgesloten en door speciaal getrainde honden bewaakt. *"Het was niet ongebruikelijk dat slaven werden onderworpen aan martelingen om bekentenissen af te dwingen. Slaven werden geradbraakt op een wiel. Slaven werden op palen gespietst. Slaven werden langzaam dood gewurgd. De knecht werd opgedragen om vlees van slaven te trekken met behulp van gloeiende tangen. (...) Slavinnen die weigerden met hun eigenaren te slapen, werden zwaar gestraft, wat erin resulteerde dat ongeveer 7 procent van de hedendaagse Afrikaanssprekende witte bevolking van Zuid-Afrika slavenbloed in de aderen heeft."*²³ Hoewel ze zich ertegen verzetten, kregen de loonarbeiders in de praktijk dezelfde sociale status als de slaven. *"De eigenaardige slavernij bij Kaap de Goede hoop droeg het zaad van de apartheid in zich."*²⁴ Verzetsbewegingen kwamen op.

Onder invloed van de Verlichtingsideeën van Montesquieu en het liberalisme van Adam Smith maar ook vanuit religieuze hoek (quakers, methodisten) kwam in de tweede helft van de achttiende eeuw het abolitionisme op, het verzet tegen de slavenhandel en tegen de slavernij zelf. In de negentiende eeuw werden daarrond in Engeland alom druk bijgewoonde lezingen gegeven en verenigingen opgericht en vooral twee symbolische acties maakten veel indruk: de wijdverspreide Wegwood-medaille met daarop de afbeelding van een geknielde en geketende zwarte met de tekst: *"Am I not a man and a brother?"* alsook een tekening van het slaven-schip *Brookes* met in het ruim 450 opeengepakte slaven voor de overtocht over de Atlantische Oceaan.

Na Denemarken in 1803 verbiedt Engeland in 1807 de slavernij, in 1814 volgen Nederland en de VS, dan Frankrijk. Maar militair geweld was nodig om het slaventransport te verhinderen en in de praktijk bloeide de slavenhandel in de negentiende eeuw als nooit voordien. Werner Herzog's *Cobra Verde* geeft er een aangrijpend beeld van. In de negentiende eeuw werden 3.330.000 slaven uit

23 Dick Harrison, *o.c.*, p. 411.

24 Dick Harrison, *o.c.*, p. 416.

West-Afrika (Loanga, Angola, Mozambique) geëxporteerd, een even riskante als winstgevende handel. Na het verbod op slavernij bleef de handel nog 50 jaar bestaan in Spanje (Cuba, Puerto Rico), Brazilië en Portugal. De bevrijde slaven moesten worden teruggebracht naar hun thuislanden maar dat bleek ondoenbaar. De negentiende eeuw werd met de Caraïben (Jamaica) en Latijns-Amerika (Brazilië) de eeuw bij uitstek van de slavernij. Esaias Tegnér dicht in 1806:

*"Hindoes met parels en bloed kopen hun Eden niet van jou,
De neger is dood gegeseld, och! om jouw thee te zoeten."*²⁵

De Caraïben en Latijns-Amerika in de 19de eeuw

Ondanks het verbod op slavernij telden de Britse kolonies meer slaven dan ooit: 775.000 op de Caraïben en 354.000 op Jamaica. Maar ook op Cuba waar tabaksteelt veranderde in suikerteelt werd in het zwart in slaven gehandeld: tussen 1840 en 1866 werden ('s nachts) nog 250.000 Afrikaanse slaven ingevoerd en de suikerteelt werd zeer winstgevend sinds de stoommachine de productie nog verdertigvoudigde. Cubaanse slaven werken 20 uur per dag en werden wakker gehouden met de zweep. Ook in Brazilië bleef de slavernij (in 1872 telde het land 1,5 miljoen slaven), ook nadat het in 1889 een van Portugal onafhankelijk keizerrijk werd en er waren volop martelingen. *"Slaven die (...) hun eigenaren mishagden, werden onderworpen aan verminking, brandmerking, marteling met duimschroeven (...) en zweepslagen (...) [ze] werden gedwongen om kettingen, boeien, handboeien, houten blokken, ijzeren ballen of het gevreesde halsijzer, gargalheiras, te dragen. Een Braziliaanse specialiteit was het masker voor het hoofd, meestal gemaakt van tin."*²⁶

Berucht was de slavenmarkt in Valongo (een kronkelpad van de zee naar de stad Rio de Janeiro) en zie hier de beschrijving van een passant in 1880: hij zag *"[...] een enorme karavaan slaven die op weg waren naar de velden van São Paulo. Tussen de mannen, met*

²⁵ Dick Harrison, o.c., p. 431.

²⁶ Dick Harrison, o.c., p. 443.

*kettingen om hun nek, liepen evenveel vrouwen met hun kinderen op hun schouders. De kinderen waren van alle leeftijden. Alles ging te voet en de weg en het zand van de weg kleurde rood van het bloed. Ik wilde wegrennen van dit pijnlijke tafereel, maar ik werd meteen tegengehouden door een kreet van verdriet. Het was een arme moeder van twee kleuters die aan de kant van de weg in een was gezakt, schijnbaar levenloos vanwege de brandende zon."*²⁷ Bovendien: *"Het denken in rassen legitimeerde en versterkte de onderdrukking van de zwarten"*²⁸ *"Met de kleur als uitgangspunt trokken de racisten van de Nieuwe Wereld niet alleen conclusies over de oorsprong van het individu, maar ook over zijn algemene geestesgesteldheid, betrouwbaarheid en werkvermogen. Vanuit het perspectief van de Caraïbische slaveneigenaar was het over het algemeen beter naarmate de slaven zwarter waren, omdat werd aangenomen dat het fijne witte bloed het vermogen om zwaar werk te doen zou schaden. Op de suikerplantages van Jamaica werd een neger daarom als waardevoller beschouwd dan twee mulatten."*²⁹

Tragisch en onvoorspelbaar echter was in de negentiende eeuw het Amerikaanse Zuiden mede dankzij de industriële revolutie 's werelds grootste slavenmaatschappij: in 1850 telde het zogenaamde *Cotton Kingdom* 3,2 miljoen slaven. In het zuiden van de VS was de vraag naar zwarte slaven danig groot dat zwarten in het noorden moesten vrezen voor terreur: *"Hoe meer de vraag toenam, des te wanhopiger methoden de slavenhandelaren gebruikten om in die behoeften te voorzien. Het was niet ongebruikelijk dat goed georganiseerde kidnappersbendes de grens van noordelijke staten als Pennsylvania overstaken om vrije zwarten te roven, die vervolgens aan de planters in het zuiden werden verkocht. Andere vrije zwarten werden in bars bedwelmd en op schepen geladen op dezelfde manier als zeelieden werden geronseld. Toen ze wakker werden en met geschreven bewijzen van vrijheid zwaaiden, kregen*

27 Dick Harrison, *o.c.*, p. 444-445.

28 Dick Harrison, *o.c.*, p. 446.

29 Dick Harrison, *o.c.*, p. 447.

ze slechts schoppen en zweepslagen van hun bewakers. De meest besproken ontvoeringszaak betrof een man met de naam Solomon Northup."³⁰ Hij verkeerde 12 jaar lang in slavernij vooraleer zijn vrouw hem terugvond en uiteindelijk vrij kreeg. De man gaf omstreeks 1850 lezingen tegen de slavernij maar verdween spoorloos. Zijn lotgevallen werden in 2013 verfilmd met *Twelve Years a Slave*.

Kapitalisten willen de slavernij tot elke prijs behouden: de grote Amerikaanse burgeroorlog

*"Het deed er niet toe dat de trans-Atlantische slavenhandel verboden was. De Verenigde Staten konden hun eigen slavenmassa's creëren."*³¹ In *The Cotton Kingdom* "werd van een gemiddelde katoenplukker verwacht dat hij tussen de 50 en 150 pond katoen per dag verzamelde. Aan het einde van de dag werd de oogst van elke slaaf gewogen, en degene die zijn quotum niet had gehaald kreeg zweepslagen."³² Bijzonder bedroevend is dat de slavendrijvers er welhaast leken in te slagen om het eigen geweten te sussen door de slaven middels gesofisticeerde repressie ertoe te brengen om hun smerige spel ook zeer tegen hun zin mee te spelen: aldus prepareerden de onderdrukkers met de afgedwongen hulp van de slaven een rad dat zij zichzelf en de rest van de wereld voor de ogen konden draaien. Zij wendden het voor alsof zij allerm minst uitbuiters waren doch weldoeners en zij dwongen van hun slaven de bevestiging af dat zij hen derhalve dank verschuldigd waren. Harrison schrijft: *"De slaven werden [op zondag] naar het 'grote huis' [de woonst van hun eigenaren] geroepen en kregen koekjes aangeboden. Wat de slaven het meest op prijs stelden, was echter dat de slaveneigenaren hen met rust lieten."*³³ Dat laatste bleek uiteraard ook uit de bloedige opstanden die de vrees van de slavendrijvers bevestigden dat elke slaaf een tijdbom is die alleen geketend kan bestaan. Men mag ook niet vergeten dat het weekmenu van de sla-

30 Dick Harrison, *o.c.*, p. 453-454.

31 Dick Harrison, *o.c.*, p. 461.

32 Dick Harrison, *o.c.*, p. 463.

33 Dick Harrison, *o.c.*, p. 465.

ven niet bestond uit koekjes maar uit rot varkensvlees.

New Orleans was een centrum van Noord-Amerikaanse slavenhandel en in *Twelve Years a Slave* beschrijft Solomon Northup hoe hij daar in 1841 werd verkocht: de slaven moesten zich wassen en scheren en leren hoe te paraderen om hun eigenaars een goede prijs te kunnen garanderen voor de 'goederen' die zij waren. *"De slaven en slavinnen moesten heen en weer lopen, fysiek worden geïnspecteerd door de klanten en hun gebit laten zien voor de kieskeurige speculanten. (...) Het gebeurde dat [zij] werden meegenomen naar een huisje op de binnenplaats, ontkleed werden en onderworpen aan een zorgvuldig onderzoek. Wat de klanten het meest interesseerde waren littekens van zweepslagen. Hoe meer littekens de slaaf had, hoe lastiger men moest aannemen dat hij of zij was, en hoe lager de prijs."*³⁴ Vaak werden slavenhuwelijken gearrangeerd omdat hun voortplanting een probleemloze bron van verse slaven was. Sommigen lieten hun bejaarde slaven vrij *"om niet voor hun levensonderhoud te moeten betalen."*³⁵

Het abolitionisme en het verbod op slavernij ten spijt, werd de slavernij goedgepraat met de meest onzinnige argumenten, hier op een rijtje gezet: (1°) de slavernij is een noodzaak voor de maatschappij maar ook voor de slaven; (2°) met het verhaal over Kanaän, de vervloekte zoon van Cham, legitimeert de Bijbel de slavernij; (3°) het einde van de slavernij zou ook het einde van de economie van de VS betekenen; (4°) blanken en zwarten zijn nu eenmaal verschillende rassen, de zwarten zijn tot slavenwerk voorbestemd van nature; (5°) de slaven werd geleerd dankbaar te zijn dat ze er niet nog erger aan toe waren; (6°) zwarten kunnen niet voor zichzelf zorgen, het is de christelijk plicht van de blanken hen te 'beschermen'; (7°) zonder de slavernij zouden de zwarten verhongeren.³⁶

In het Noorden van de VS werd de slavernij verboden maar in het

³⁴ Dick Harrison, *o.c.*, p. 471.

³⁵ Dick Harrison, *o.c.*, p. 472.

³⁶ Dick Harrison, *o.c.*, pp. 474-475.

Zuiden hield zij stand en daarom trachtten velen naar het Noorden te ontsnappen (*the Underground Railroad*, zo heette de vluchtroute) en vluchtelingen kregen dikwijls onderdak van inboorlingen (Indianen) maar meestal werden zij gevat en zwaar gestraft met zweepslagen en eenzame opsluiting aan de ketting. Ene Harriet Tubman slaagde er in 1863 in om aldus 750 slaven te bevrijden - het ging alles samen jaarlijks om een duizendtal geslaagde vluchtpogingen.

Meer angst hadden de slavendrijvers voor opstanden en bekend zijn de bloedige opstanden onder Denmark Vesey in Charleston (1822) en die onder Nat Turner in Virginia (1831) met vele doden - beide leiders werden gemarteld en opgehangen.

De abolitionisten in het Noorden werden bedreigd door de slavendrijvers in het Zuiden die dik verdienden aan de slavernij. *"In oktober 1935 werd Garrison [een belangrijke blanke abolitionist] door een opgewonden menigte door de straten van Boston gesleept. In 1937 werd de krantenuitgever E.P. Lovejoy in Alton, Illinois, vermoord door slavernij-aanhangers. Volgens de abolitionistische pers vonden er alleen al in de jaren 1833-1838 ten minste 160 soortgelijke incidenten plaats."*³⁷

Slaven en abolitionisten begonnen biografieën te publiceren waaronder Harriet Beecher Stowe met *Uncle Tom's Cabin* (*De negerhut van oom Tom*) - oplage: 3 miljoen exemplaren. Voor- en tegenstanders van de slavernij dwongen elk hun 'rechten' af in de politiek en de toenmalige VS werd verdeeld in voor de helft vrije en voor de andere helft slavenstaten. De meest bekende opstandelingenleider uit die tijd was John Brown die werd opgeknoopt op 2 december 1859 en hij voorspelde met zijn laatste woorden de bloedige burgeroorlog die een goed jaar later een feit was.

Afrika in de negentiende eeuw

Voor Afrika was de negentiende eeuw de grote slavernij-eeuw, verschrikkelijker dan ooit. Een hoofdreden was de Amerikaanse

³⁷ Dick Harrison, *o.c.*, p. 485.

burgeroorlog waardoor daar geen katoen meer geteeld werd: de katoenplantages verschoven naar onder meer Egypte en in de 19de eeuw werden daar meer dan 1,2 miljoen slaven ingevoerd. Op Mauritius (genoemd naar Maurits van Oranje) werden slaven ingevoerd die gekidnapt werden (in Madagaskar, Darfoer, Ethiopië, Soedan). Het Ottomaanse rijk verbood de slavernij alleen op papier; drie kwart waren slavinnen voor verkoop en ook Eunuchen waren in trek voor de harembewaking: in 1903 hadden de Ottomaanse heersers er nog een paar honderd van. Naar het voorbeeld van Napoleon stichtte Muhammed Ali van Egypte een slavenleger van 30.000 man waarvan alras 90 percent stierf; een nieuw slavenleger van 200.000 man vergde een voortdurende slavenjacht via de Nijl tot diep in Afrika (Soedan, Oeganda, Congo...). De abolitionisten wonnen aan invloed en om het slavernijverbod kracht bij te zetten werd een rivierpolitie gevormd in Khartoem maar de slavenhandelaren wonnen veld, wat leidde tot de Mahdistische opstand (tegen de Egyptische heerschappij), onder leiding van een zichzelf tot mahdi (verlosser) uitgeroepen Arabier die de slavernij in stand wilde houden. De slavenjacht en de slavernij gingen door op de eilanden in Oost-Afrika: La Réunion, Mauritius, Madagascar, de Mascarenen, de Seychellen, Mozambique, de Comoren, waar de Arabieren concurreerden met de Portugezen. Het was ook de tijd van de kruidnagelslavernij en Zanzibar werd een belangrijke basis voor de slavenhandel: van daaruit werden tussen 1859 en 1872 elk jaar een paar tienduizend slaven geëxporteerd naar Pemba, Malindi, Lamu en andere plaatsen. *"De vraag naar slaven was zo groot dat er imperialistische koloniale oorlogen nodig waren om de verwoesting van Centraal-Afrika te stoppen. Maar toen had het continent al decennialang gebloed."*³⁸ (1)

De jacht op slaven en ivoor diep in het Afrikaanse binnenland mondt uit in geweld en het is de tijd van de beruchte op Zanzibar geboren Arabisch-Afrikaanse wrede slavenhandelaar Tippu Tip. Wanneer Stanley in opdracht van Leopold II in Congo in 1883 met

de hem reeds bekende Tippu Tip geconfronteerd werd, gingen de twee samenwerken en in 1887 werd de massamoordenaar benoemd tot gouverneur van de Stanley Falls... met de opdracht om de slavenhandel te bestrijden!

In 1802 riep ene Usiman dan Folio van de Fulani-stam de jihad uit tegen de politieke elite van Hausaland en stichtte een kalifaat, het Sokoto-kalifaat, een van de grootste slavenmaatschappijen ooit, in het Noorden van Nigeria; eind 19de eeuw waren daar van de 10 miljoen inwoners 2,5 miljoen slaven. Er waren constant oorlogen en dus krijgsgevangenen die de slavenhandelaren rijk maakten. Ook in Bornu (Nigeria) leefde de slavernij op met de markt in hoofdstad Kuka(wa). Een volwassen mannelijke slaaf kostte er minder dan een paard of een kameel. Ook in West-Afrika kwamen eind 19de eeuw nieuwe generaties slavenkoningen en plantages, vooral in Niger. Ook in Ethiopië: in 1907 werden vanuit Kaffa per jaar 6000 tot 8000 slaven verscheept. Alleen al in Oost-Afrika vielen tenminste 20 miljoen slachtoffers van de slavenhandel, het aantal in heel Afrika is niet te schatten.

Van slavernij naar loonslavernij

Waar de slavernij werd afgeschaft bleken de redenen allerm minst gelijk aan de eigenlijke motieven. Om te beginnen was het abolitionisme een bedrieglijke vlag waaronder ongebreidelde expansiedrang schuilging. En vervolgens bleken (onbetaalde) loonarbeiders voor de kapitalisten nog goedkoper dan slaven: zij konden zomaar worden aangeworven en afgedankt en waar het aanbod groot genoeg was, moesten zij het stellen met een hon-

Intermezzo 3: Hitler en de slavernij

In het eerste hoofdstuk van zijn Geschiedenis van de slavernij schrijft Dick Harrison: *"De overwinnaar en de rijke ervaren meer waarde dan de andere partij: ze hebben een onoverbrugbaar sociaal leiderschap verworven. De ervaring van ongelijkheid, van triomfantelijke superioriteit, is de basis van alle menselijke onvrijheid."*

Misschien is het intussen al veranderd maar zo'n halve eeuw geleden was er op het einde van de examenperiode op school een zogenaamde prijsuitreiking waarbij de namen van alle leerlingen werden afgeroepen in volgorde van de geleverde prestaties: eerst de naam van de eerste van de klas. Die eerste ontving een prijs en een applaus. Dan volgden de namen van de tweede, de derde en zo verder tot en met de laatste van de klas. De laatste kreeg geen boegeroep maar evenmin een applaus, ofschoon hij misschien meer inspanningen had geleverd dan de eerste. En de prijsuitreiking was een openbare aangelegenheid, wat eigenlijk unfair was aangezien niemand uit vrije wil aan die competitie deelnam omdat er leerplicht geldt en voor wie geen privé-onderwijs kunnen betalen, betekent dat ook schoolplicht.

Maar bovenal was de verplichte competitie als zodanig behalve volstrekt onnodig ook nog eens misplaatst en misdadig en ik wik mijn woorden. Misplaatst omdat het zich bekwamen via studie de persoonlijke ontwikkeling tot doel heeft en niet de eer en trots van een elite. Want waar geduld wordt dat mensen fier zijn op hun prestaties, wordt tevens uiteraard verwacht van de verliezers dat zij zich schamen. Nu neemt iedereen gedwongen deel aan die competitie en dat betekent dat mensen die van zichzelf weten dat zij geen schijn van kans maken, wellicht helemaal niet zouden deelnemen indien zij die keuze hadden. Alvast hebben zij niemand uitgedaagd en waren zij ook nooit in de gelegenheid om de uitdaging van anderen af te slaan. Maar kennelijk zijn er mensen die de zwakkeren alsnog willen vernederen: zij dwingen hen in competitie met hen te treden inzake bekwaamheden waarvan zij weten dat zij er beter in zijn. En nu schrijft Harrison: *"De ervaring van ongelijkheid, van triomfantelijke superioriteit, is de basis van alle menselijke onvrijheid."* De slavernij kent met andere woorden zijn oorsprong op de uitgelezen plekken en momenten waar de 'beste' wordt gelauwerd en waar altijd onvermijdelijk ook een laatste van de klas met een bang hartje moet wachten totdat zijn naam wordt afgeroepen. Want de eerste neemt plaats op een schavotje en kijkt op de anderen neer; hij wordt bekleed met gezag en eigent zich het recht toe om aan de laatste bevelen uit te delen terwijl ongehoorzaamheid aan de autoriteit door de gemeenschap met uitbanning wordt bestraft.

Nu zijn er die zeggen dat het beter zo is dan andersom; dat het beter is om de verantwoordelijkheid over alle anderen aan te bieden aan de winnaar en gehoorzaamheid te eisen van de verliezer. Maar die lui verwarren verantwoordelijkheidszin met macht. Het zogenaamde 'recht van de sterkste' is een onmenselijke natuurwet en alleen gewissenloze schurken zoals Adolf Hitler propageren dat het een goede zaak is om de natuur in dezer een handje toe te steken en zij drenken deze onzin in een pseudowetenschappelijk racismesausje met gebruikmaking van termen zoals 'herenvolk' en 'slavenvolk'. Een roedel mag dan al geleid worden door het sterkste dier: humaniteit vergt dat leiderschap wordt toegekend aan wie zich - net zoals 'de goede huisvader' - de bescherming van de zwakkeren behartigen. En wie aan anderen het afslaan van hun uitdagingen ontzeggen of onmogelijk maken, eerbiedigen sowieso de menselijke vrijheid niet: zij hebben de anderen reeds tot slavernij veroordeeld.

gerloon. Edoch, in het Zuiden van de USA wilden de eigenaars van de plantages niet zomaar afstand doen van hun slaven en deze staten scheurden zich van de USA af en vormden de CSA (Confederate States of Amerika). Abraham Lincoln kon niet beletten dat in 1861 tussen de Noordelijke en de Zuidelijke staten de zogenaamde Amerikaanse burgeroorlog uitbrak met 600.000 doden en 500.000 gewonden. In 1865 werd de slavernij in Amerika volledig verboden maar in Cuba en Brazilië bleef zij bestaan tot in de jaren 1960.

Slaven werden prompt vervangen door loonslaven en dat waren nu vooral Aziatische contractarbeiders die net zoals de slaven van voorheen, massaal werden gekocht: niet de slaven werden verkocht maar de contracten en in de praktijk maakte dat geen verschil met de slavenhandel. *"De eerste scheepsladingen met Chinese arbeiders arriveerden in 1847 in Cuba en in 1854 in Peru. (...) De Chinees tekende een contract in zijn thuisland, een overeenkomst die hem verplichtte om na de overtocht naar de Nieuwe Wereld gedurende vijf of zes jaar een baan in de landbouw (dat wil zeggen, op een plantage) aan te nemen, voor een belachelijk laag salaris (...) De kosten van de reis van China naar de Nieuwe Wereld waren voor rekening van de Latijns-Amerikanen maar in ruil daarvoor moesten de Chinezen hun reis met terugwerkende kracht betalen door hun kleine maandsalaris [4 tot 10 peso] af te staan. Als het contract afliep kon de Chinees in theorie kiezen tussen terugkeren naar China en blijven (...) In de praktijk was de Chinees vaak dood voordat hij deze keuze kon maken. (...) De sterfte was angstaanjagend groot."*³⁹ Peru importeerde in 1854-1874 circa 84.250 Chinezen; Cuba: 125.000.

Voor WOI hadden de koloniale machten Afrika verdeeld. Frankrijk had zijn imperium in West-Afrika, de afschaffing van de slavernij gebeurde alleen op papier: *"(...) de koloniale heren, die op papier abolitionisten waren, ontvingen slaven als belastingen van*

39 Dick Harrison, *o.c.*, pp. 557-558.

hun nieuwe onderdanen."⁴⁰ De Fransen hielden de slavernij in stand tot het begin van de twintigste eeuw.

De Britten bezetten Kaapstad en ook daar werden de slaven veranderd in onderbetaalde loonarbeiders - ze bleven m.a.w. slaaf. Er was armoede, schuldenlast en alcoholisme. *"De 'bevrijding' van de slaven verergerde ook de raciale tegenstellingen en verscherpte de grenzen tussen zwarten en witten (...) gescheiden door huidskleur en vooroordelen. (...) De segregatie werd steeds duidelijker in de steden waar witten en zwarten zich tot verschillende woongebieden beperkten. Op deze manier werd steen na steen toegevoegd aan het gemeenschapsgebouw dat in de twintigste eeuw bekend zou worden als apartheid."*⁴¹ Ook in Nigeria vervingen de Britten de slavernij geleidelijk door de loonslavernij en wat betreft Oost-Afrika transporteerden de Britten tussen 1834 en 1910 zo'n 451.000 arme contractarbeiders uit hun Indiase kolonie naar Mauritius waar ze nog steeds twee derden van de bevolking uitmaken. Overal moest de strijd tegen de slavernij voorrang geven aan de economie wat resulteerde in een dubbele moraal. In de kolonie Congo van Leopold II werd de slavernij vervangen door dwangarbeid, zogezegd om de strijd tegen de Arabieren te bekostigen, meer bepaald op de rubberplantages. *"Veel Congolezen werden gedwongen de bossen in te gaan om onder deplorabele omstandigheden rubber te tappen. Vrouwen en kinderen werden gedood als de dwangarbeiders weigerden. De opstanden die uitbraken, werden genadeloos neergeslagen."*⁴² *"Na enorme kritiek van de buitenwereld verloor Leopold II in 1908 zijn controle over de kolonie aan de Belgische staat. De Congo-Vrijstaat werd Belgisch-Congo."*⁴³ *"Britten, Fransen, Portugezen, Duitsers en Belgen verdeelden in een paar jaar tijd zelfs de ontoegankelijkste bergen en bossen in Afrika tussen hun koloniale rijken (...) met het grootst mogelijke geweld."*⁴⁴ Tussen 1900 en 1930 *"hebben de slaven*

40 Dick Harrison, *o.c.*, p. 565.

41 Dick Harrison, *o.c.*, p. 567.

42 Dick Harrison, *o.c.*, p. 573.

43 Dick Harrison, *o.c.*, p. 573.

44 Dick Harrison, *o.c.*, p. 574.

vooral zichzelf bevrijd."⁴⁵ *"Pas toen de laatste koninklijke onvrijen in de jaren veertig en vijftig van de twintigste eeuw waren overleden, behoorde de slavernij in het land van de Mangbetu [in Noord-Oost Congo] tot de geschiedenis."*⁴⁶ In Boeganda (nu Oeganda) onder de Britten weigerden woedende slavendrijvers hun bronnen van rijkdom op te geven. [Het is *nota bene* een publiek geheim dat in het huidige Europa (net zoals in de USA) niet alleen in privébedrijven maar ook in staatsinstellingen via onderaanneming talloze onderbetaalde rechtenloze illegalen (feitelijke slaven) aan de slag zijn terwijl niemand het voor die mensen opneemt uit vrees voor de woede van de op grove winst beluste, gewetenloze ondernemers en eenzelfde feitelijke slavernij overleeft in voormalige Oostbloklanden waar nauwelijks sociale rechten en milieuwetten bestaan.] Het moeilijkst uit te roeien waren de slaafsoldaten die hun status als eervol beschouwden en wiens zonen 'gun-boys', schildknapen of kindsoldaten waren.

Batavia (het huidige Jakarta) was door de Nederlanders gekoloniseerd, de Indische Oceaan was al duizenden jaren een slavenzee, Indië werd gekoloniseerd door de Britten die daar slaven, verkleed als familieleden, importeerden tot rond 1900 en slavernij werd loonslavernij terwijl dat niets aan de praktijk veranderde: veel slaven wisten niet eens dat ze vrij waren. De Britten hielden in Indië slaven in de vorm van schuldslavernij en kinderslavernij tot 1976 en nadien werd dat contractarbeid waarbij de arme werknemer onmogelijke afbetalingen moest doen en dus in feite (schuld)slaaf bleef. *"Tussen 1846 en 1932 zwermde in totaal ongeveer 28 miljoen Indiërs uit over de hele wereld om er te gaan werken. (...) dat zijn twee keer zoveel als de slavenschepen in totaal over de Atlantische Oceaan verscheepten tussen de vijftiende en de negentiende eeuw. De Indiërs werden vergezeld door miljoenen Chinezen, Javanen en Japanners. (...) Formeel (...) beschouwd als vrije contractarbeiders maar in de praktijk was dit een nieuwe variant van*

45 Dick Harrison, *o.c.*, p. 574.

46 Dick Harrison, *o.c.*, p. 576.

de slavernij."⁴⁷ In de buurt van Borneo werden honderdduizenden slaven buit gemaakt door piraten die hen dan verkochten. Slavernij werd dikwijls vervangen door loonslavernij of schuldslavernij zoals in Siam (het huidige Thailand) waar slavernij in 1905 verboden werd: krijgsgevangenen werden slaaf en konden zichzelf vrijkopen met hun loon maar in de praktijk konden ze zelden de vereiste som verzamelen en konden ze dat wel, dan veranderde dit nauwelijks iets aan hun levenskwaliteit. *"De Nederlanders [op Java] [gebruikten het slavernijverbod] als excuus om de eilanden die mensen exporteerden binnen te vallen."*⁴⁸ Zij vervingen de slavernij door dwangarbeid en de systematische uitbuiting kon gewoon doorgaan. *"Het abolitionisme was het goede geweten van het imperialisme."*⁴⁹

In de negentiende eeuw werd de seksslavernij een massa-industrie: *"Miljoenen arme Chinese mannen gingen naar nabijgelegen Britse kolonies, zoals Hongkong en Singapore (...). De bijna uitsluitend mannelijke Zuidoost-Chinese immigratie naar Singapore vanaf 1880 resulteerde in een verviervoudiging van de bevolking van het eiland. Rond de eeuwwisseling waren er veertien mannen op één vrouw. (...) In het kielzog van deze mannelijke volksverhuizingen ontstond er een groeiende markt voor prostituees."*⁵⁰ De meisjes werden geronseld door vrouwen van middelbare leeftijd, soms met medeweten van de hongerige familie [*"Liever een dochter in een bordeel in het buitenland dan een dochter die in haar geboortedorp van de honger omkwam"*⁵¹], soms onwetend over hun lot waarbij ze ook nog eens schuldslaven werden doordat ze de reiskosten nooit konden terugbetalen zoals contractueel vastgelegd. De slavernij leek te verdwijnen ingevolge vier veranderingen: het verdwijnen van krijgsgevangenen na de pacificaties, de morele afkeuring, de slavenopstanden en de transformatie ervan in loonslavernij. Maar het aantal slaven verveelvoudigde...

47 Dick Harrison, *o.c.*, p. 593.

48 Dick Harrison, *o.c.*, p. 600.

49 Dick Harrison, *o.c.*, p. 610.

50 Dick Harrison, *o.c.*, p. 608.

51 Dick Harrison, *o.c.*, p. 609.

*Hedendaagse slavernij*⁵²

In *The Arabs as Master Slavers*, een boek verschenen in 1982, beschrijft ene John Laffin een slavenmarkt in Djibouti in 1956 waarover Dick Harrison zegt: *"Hier en daar in ontwikkelingslanden worden soortgelijke veilingen tot op de dag van vandaag georganiseerd, in de eenentwintigste eeuw"*⁵³ John Laffin schrijft: *"Mannen, vrouwen en kinderen werden uit een magazijn gehaald en een voor een op een verhoogd platform geleid, zodat alle slavenhandelaars hen goed konden bekijken."*⁵⁴ De ongeveer tweehonderd slaven moesten hun tanden laten zien, de vrouwen hun billen en borsten, kinderen werden in de anus onderzocht ten behoeve van pedofiele kopers. De kopers waren Arabieren, ze vervoerden hun koopwaar over de Rode Zee voor wederverkoop op markten in Jeddah en Medina. Striptekenaar Hergé onthult voor het eerst in een 'fictief' verhaal - *Kuifje* - de hedendaagse slavenhandel op de Rode Zee. *"In Cokes in voorraad [duikt] een vrachtschip [op] geladen met Afrikaanse slaven die zelf beweren pelgrims te zijn. (...) [Men] gebruikt het woord 'cokes' in plaats van 'slaven'. (...) De vrome Afrikaanse moslims zijn misleid [en] denken dat ze op weg zijn naar Mekka. In feite zouden ze op een slavenmarkt in Saoedi-Arabië verkocht moeten worden."*⁵⁵

De tragedie bestaat erin dat de zogenaamde strijd tegen de slavernij eigenlijk maar bitter weinig heeft opgeleverd omdat de slavernij zich altijd wist aan te passen en te vermommen, zodat ze alleen maar toegenomen is: ze is vandaag uitgebreider en wreder dan ooit. In 1926 verbood de Volkenbond de slavernij nadat gebleken was dat ze allerm minst was uitgeroeid en zeker niet in de kolonies van het Westen. In 1948 verbood de mensenrechtenverklaring van de VN de slavernij maar de schuldslavernij bleef bestaan en een nieuwe overeenkomst was nodig in 1956. In 1975 werd een speci-

52 Dick Harrison schrijft (p. 614-615) dat hij het in zijn boek inzake hedendaagse slavernij niet wil hebben over de wijdverbreide maar tijdelijke en atypische slavernij zoals in de werkkampen van de nazi's of de Goelags van de Sovjets waar 18 miljoen slaven verbleven waarvan 4,5 miljoen aldaar omkwamen.

53 Dick Harrison, *o.c.*, p. 614.

54 Dick Harrison, *o.c.*, p. 613.

55 Dick Harrison, *o.c.*, p. 629.

ale rapporterende werkgroep tegen slavernij opgericht maar ook die bleek niet doeltreffend tegen *"dwangarbeid, kinderarbeid, mensenhandel, prostitutie, pornografie, contractwerk, uitbuiting van de arbeidskracht van illegale arbeidsmigranten, gedwongen huwelijken, adoptie van kinderen om werkredenen, het gebruik van kinderen in strijdkrachten, vrouwenbesnijdenis, incest, eerwraak en moorden met als doel om aan organen voor transplantatie te komen. Het slavernijbegrip is zo verwaterd dat het geen enkele functie meer vervult."*⁵⁶ Vandaar een nieuwe werkgroep die doelt op hedendaagse vormen van slavernij, doch de VN blijkt in de praktijk 'tandenloos'. Ook de ILO (*International Labour Organization*) blijkt inefficiënt: die wordt afgewezen want beschouwd als protectionistisch vanwege het Westen. *"Goedkope arbeid geeft ontwikkelingslanden immers een concurrentievoordeel ten opzichte van de industriële landen."*⁵⁷

Dwangarbeid was de regel in de Italiaanse kolonie Somalië onder het fascistische regime van Mussolini en in Congo onder dat van Leopold II en hij bleef bestaan tot omstreeks 1960. De schuldsavernij nam toe. In Nigeria onder de Britten werd een slavin voortaan 'bijvrouw' genoemd en daar bleef het dan bij. In 1936 werden in Nigeria nog 120.000 slaven geteld, het verbod op slavernij kon niet gehandhaafd worden. In Ahaggar onder de Fransen bleek in 1949 bijna de helft van de bevolking slaaf. Mozambique onder de Portugezen behield de slavernij. Na de afschaffing van de slavernij in Mauretanië (onder Frankrijk) in 1961, moest het decreet herhaald worden in 1980, in 1981 en in 2007 maar ongeveer een half miljoen mensen bleef gewoon in slavernij leven, zij het dikwijls gemaskeerd, al werden zij in 1990 nog openlijk verkocht.⁵⁸

Naast armoede was ook de islamwetgeving een probleem in de strijd tegen de onvrijheid: *"De staat, als die islamitisch is, heeft niet het recht om mijn huis, mijn vrouw en mijn slaaf in beslag te*

⁵⁶ Dick Harrison, *o.c.*, p. 616.

⁵⁷ Dick Harrison, *o.c.*, p. 617.

⁵⁸ Dick Harrison, *o.c.*, p. 620.

nemen."⁵⁹ Maar vooral is er de onwetendheid: *"De meerderheid van de arme Mauretaniërs ziet niets verkeerd in onvrijheid als zodanig en weet niet dat er een buitenwereld is waar met afschuw naar slavernij wordt gekeken."*⁶⁰ Ook in Soedan heerst een dubbele moraal, slavernij blijft wijdverspreid op het platteland. Wanneer in 1971 de islamwet werd ingevoerd was er opstand tot aan de burgeroorlog van de jaren 1980 en later. In 1987 werden daar hele dorpen afgeslacht met automatische wapens, kinderen werden voor verkoop gekidnapt, de bevolking werd verdreven om plaats te maken voor olieproductie van multinationals. Een nieuwe burgeroorlog tegen de Arabische onderdrukking brak uit in Darfoer en maakte van 2003 tot 2006, 200.000 doden; 2,5 miljoen mensen vluchtten; er was een *opleving* van de slavernij. De belofte in 1936 van Ibn Saoed (de stichter van Saoedi-Arabië) aan Engeland om de slavernij te stoppen, bleek van papier. In de jaren 1950-60 telde men daar nog 50.000 slaven, het merendeel van de handel verhuisde naar het binnenland waar vele arme meisjes worden gekidnapt en op markten verkocht. In 1962 schaften de Saoedi's de slavernij formeel af, in 1962 deed Jemen dat, in 1970 Oman. Maar iedereen weet dat in die streken *vandaag* meer dan ooit talloze slaven uit onder meer India aan het werk zijn: *"Rond de eeuwwisseling in 2000 was kindslavernij op de renbanen de meest uitgesproken slavernijvorm in de kleine emiraten langs de Perzische Golf. Duizenden kinderen vanaf drie jaar oud werden geïmporteerd uit India, Bangladesh, Pakistan en Soedan, en getraind om kamelen te berijden. Nadat ze waren gekocht door de eigenaren van de kamelen, de sjeiks in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE), werden ze slachtoffer van mishandeling en seksueel misbruik. Ze werden midden in de nacht wakker gemaakt om met hun blote handen de mest van de kamelen op te ruimen. Tijdens de race werden ze vastgebonden aan de kamelen om er niet af te vallen, en als ze het slecht deden, werden ze geslagen. Velen raakten ernstig gewond of*

59 Dick Harrison, *o.c.*, p. 621. Het betreft hier een citaat uit E. Burkett, *God created me to be a slave*, NYTimes-magazine d.d. 12.10.1997, p. 58.

60 Dick Harrison, *o.c.*, p. 621.

stierven voordat hun kamelen over de finish kwamen."⁶¹ In 2003 verboden de VAE de kindsavernij maar *"de invoering van kind-slaven gaat door."*⁶²

In die regio breidt ook de seksslavernij nog uit, vooral met Aziatische slachtoffers. De Seksslavernij wordt door de westerling opgemerkt omdat hij daarmee in contact kan komen. *"Maar de slavernij in Azië is helaas veel uitgebreider"*⁶³: tenminste 2,6 miljoen Indiërs zijn schuldslaven.⁶⁴

Ook in Europa en in Noord-Amerika breidt de seksslavernij nog uit. Miljoenen via nepjobs naar het buitenland ontvoerde vrouwen wordt hun paspoort ontnomen en zij dienen een schuld van 3000 euro af te betalen, te verdienen met prostitutie maar voor die tijd sterven zij aan aids. Volgens het Amerikaanse Ministerie gaat het om 600.000 tot 900.000 mensen per jaar, de meesten vrouwen en kinderen, vooral uit Rusland en Azië.

*"Er zijn fabrieken in de geïndustrialiseerde wereld die volledig gebaseerd zijn op slavernij. We merken ze alleen op als ze worden ontdekt (...) maar dat gebeurt zelden."*⁶⁵ Volgens het rapport van de ILO waren in 2005 aldus 12 tot 13 miljoen slaven werkzaam.

Het werkelijke aantal is beduidend hoger.

*"(...) bijna de helft van de slaven in de vroege eenentwintigste eeuw bestaat uit kinderen."*⁶⁶

Het voorportaal van de hel

Het hoofdstuk over de slavernij is verre van voltooid. In de conclusies die Dick Harrison in zijn studie trekt, komt vooral naar voor dat de slavernij nog uitbreidt. De slavernij past zich aan, maskeert zich, en heeft vele

61 Dick Harrison, *o.c.*, p. 631.

62 Dick Harrison, *o.c.*, p. 631.

63 Dick Harrison, *o.c.*, p. 633.

64 Dick Harrison, *o.c.*, p. 633.

65 Dick Harrison, *o.c.*, p. 637.

66 Dick Harrison, *o.c.*, p. 638.

gezichten: prostitutie, mensenhandel, kindsoldaten, gearrangeerde huwelijken, *"hordes legale en illegale immigranten die in fabrieken en privéwoningen aan het werk worden gezet (...) politieke dissidenten die naar werkkampen worden gestuurd (...) schuldsavernij van hetzelfde soort dat al volop bestond in het oude Mesopotamië."*⁶⁷ *"Tegenwoordig (...) zijn er meer slaven op de aardbol dan de West-Europeanen in totaal gedurende vierhonderd jaar over de Atlantische Oceaan hebben vervoerd. De reden is gemakkelijk te bepalen (...): slavernij gaat over veel meer dan alleen economie."*⁶⁸

Slavernij blijft bestaan omdat zij vooral een kwestie is van mentaliteit: *"De essentie van slavernij is minachting voor zwakheid. (...) Slavernij is oneindig veel meer dan economie. Slavernij gaat over vermeende superioriteit en minachting. Slavernij gaat over status. Slavernij gaat over seks, luxe en gemak. Slavernij gaat over traditie. Slavernij gaat over macht."*⁶⁹ *"Als we ons gedrag laten leiden door minachting jegens personen die het slechter hebben getroffen, wat noodzakelijk is om ons ertoe te brengen hen op een schijnbaar natuurlijke manier te onderdrukken en te behandelen, alsof het dingen waren en geen mensen - dan hebben we een broedplaats voor slavernij. Wanneer dergelijk gedrag routine wordt en deel uitmaakt van de alledaagse trage structuren, wordt het ook moeilijk uit te roeien. Met dit kernprobleem moet de strijd tegen de slavernij beginnen - niet met economische en juridische overwegingen die ervoor zorgen dat de onvrijheid alleen maar van gedaante verandert en in nieuwe vormen verschijnt."*⁷⁰

"Etnocentrisme, xenofobie, racisme en minachting voor vreemdelingen in het algemeen hebben ertoe bijgedragen dat de slaaf en de slavin niet helemaal als menselijk werden gezien. (...) Op dit punt is er nauwelijks verschil tussen de Oekraïense seksslavin in het Westen in de jaren negentig en een Afrikaanse slaaf op Jamaï-

67 Dick Harrison, *o.c.*, pp. 640-641.

68 Dick Harrison, *o.c.*, p. 645.

69 Dick Harrison, *o.c.*, p. 641-642.

70 Dick Harrison, *o.c.*, p. 643.

ca twee eeuwen geleden."⁷¹

*"De VN kennen zeker resoluties tegen deze onmenselijkheid. Maar aangezien regeringen en autoriteiten de VN negeren of te zwak, te arm en te corrupt zijn om de resoluties en conventies te kunnen of willen uitvoeren, leeft en gedijt de slavernij."*⁷² Tot dusverre Dick Harrison.

En hieruit kunnen we meteen zelf besluiten dat de slavernij niet alleen volgt uit een minachting voor de zwakkeren maar tevens uit een minachting voor wie niet corrupt zijn: eerlijkheid wordt door velen blijkbaar beschouwd als een zwakheid - en corruptie als een kenteken van durf en moed. Onrecht - en dan in het bijzonder het onrecht van de slavernij - heeft dan kennelijk te maken met de verwerping van de christelijke deugd van de naastenliefde of, als men het zo wil zien, met de verwerping van waarden zoals solidariteit die het humanisme kenmerken. In zijn *Jenseits von Gut und Böse* pleitte Friedrich Nietzsche tegen de christelijke moraal welke een moraal voor de zwakkeren zou zijn, iets waaraan de (racistische) *Übermensch* zich maar niet moet storen. De nazi's spanden onder meer deze 'filosofie' voor hun kar om tot hun gruweldaden te kunnen overgaan.

En eenzelfde mentaliteit delen alle zogenaamde 'heersers der aarde': de imperialisten, de kolonialen, de zichzelf tot God uitgeroepen verkondigers van het 'ene ware geloof'.

Toen op een keer de duivel Jezus meenam op een hoge berg van waar hij Hem de wereld toonde, reageerde de Schepper helemaal niet op Satans pretentie die begrepen was in zijn voorstel tot de overdracht van de wereld in ruil voor een knieval. Kennelijk bepaalde de Schepper zelf dat de wereld des duivels is en derhalve slechts te bemachtigen door het doen van kwaad.⁷³

Het ware een mooi verhaal als Europa of het Westen of het rijke Noorden of hoe men de 'eerste wereld' ook noemt, zijn rijkdom

⁷¹ Dick Harrison, *o.c.*, p. 646.

⁷² Dick Harrison, *o.c.*, p. 641.

⁷³ Zie: *Mattheüs* 4:3-10 en *Lucas* 4:3-12.

zou te danken hebben aan arbeid, intelligentie, uitvindingen, genialiteit, economie, wetenschappelijke bedrijvigheid, kunst en moraal. Als figuren zoals Yuval Harrari op applaus worden vergast door de machtigen der aarde wanneer zij reclame maken voor het neoliberale antropoceen en het futuristische tijdperk van nog meer computers, cyborgs en macht, en zij beweren dan dat de mens, om tenslotte echt aan god gelijk te kunnen worden, *alleen nog maar zijn macht moet kunnen omzetten in geluk*, blijken zij net zoals de kerkvorsten volslagen blind voor de Evangelische les hierboven geschetst, die immers duidelijk maakt dat macht en geluk noodzakelijkerwijze elkaars opponenten zijn. Wie het geluk bezitten, weigeren uiteraard om het te ruilen tegen wereldse macht omdat het geluk, ofschoon onzichtbaar in de wereld, waarachtig is, terwijl wereldse macht, ofschoon theatraal, ja, het theater van de wereld zelf, volstrekt nutteloos is voor het verwerven van geluk, en niet alleen nutteloos maar ook tegendoelmatig. Het rijke deel van de wereld omvat om te beginnen een kleine minderheid van de bevolking want het is niet omdat Berlusconi uitkraamt dat de restaurants in Rome vol zitten, dat er alom rijkdom is; het is niet omdat villa's uit de grond rijzen dat iedereen een prinsenvoeten leidt; het is allerm minst omdat enkelingen hun leven hebben gewijd aan studie en aan onderzoek, dat miljarden mensen hoogontwikkeld en beschaafd zijn. Niet geniale machthebbers doch massa's slaven brachten deze rijkdommen voort maar wij zien hen niet omdat zij bezweken onder het juk van de repressie of omdat hun uitbuiters hen angstvallig verborgen houden; de eindeloze huizenrijen van de daklozen zien wij niet omdat zij er niet zijn; de onderontwikkelde toestand van het gros van de wereldbevolking blijft voor ons een spook maar het is het spook van hebzucht, uitbuiting, oorlog en ellende. Het rijke deel van de wereld of de bezittende klasse, die kleine minderheid die op de buis paradeert en op al die plaatsen waar schijnwerpers stralen, heeft haar (altijd tot kortstondigheid gedoemde) luxelevens niet te danken aan zichzelf en aan de eigen prestaties maar wel aan het onnoemelijke leed dat zij aanricht jegens ontelbaren doorheen de eeuwen. Zo, inderdaad, werd Europa

groot en rijk en houdt dit werelddeel zijn exuberante rijkdom in stand: door gewetenloze uitbuiting achter een bedrieglijke façade van plastic. De wereld is *fake* en de tragedie zit hem hier in dat het leed dat vereist wordt om die bedrieglijke wereld mee in stand te houden of te betalen, zeer reëel is. In feite huurt de mens nu reeds zijn voorportaal in de hel en hij doet dit tegen woekerprijzen.

(Serskamp, 15 december 2019 - 3 februari 2020)